

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 11 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC- 119/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku Pana M. H., o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 5 października 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-955/12/60474,60535) w przedmiocie skargi na przetwarzanie jego danych osobowych przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P.

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. H., zwanego dalej Skarżącym, w treści której poinformował on, że cyt.: „Służbowy dokument został dołączony do pozwu w sprawie prywatnej przeciwko mojej osobie. Dokument ten jest jawny ale treść budzi kontrowersje gdyż zawarte są tam informacje niejawne (...)”. Skarżący zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o „usunięcie moich [Skarżącego] danych osobowych o stanie zdrowia, treści moich meldunków informacyjnych stanowiących tajemnicę służbową, które ujęte są w jawnym Sprawozdaniu z przeprowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie doniesień (...) o nieprawidłowościach w Komendzie Powiatowej Policji w P. (...)”. Skarżący dodał, że nie wyraża zgody, aby jego dane osobowe „były przetwarzane przez osoby prywatne w sprawach cywilnych (...) aby osoby cywilne wiedziały na kogo w przeszłości pisałem meldunki informacyjne”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, co następuje.

1. Skarżący jest byłym funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w P.
2. Dane osobowe Skarżącego zostały wykorzystane w celach prywatnych w związku z wniesieniem do Sądu roszczenia prywatno-skargowego w związku z naruszeniem dóbr osobistych. Roszczenie wnieśli funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w P.
3. Dane osobowe Skarżącego wykorzystane w postępowaniu cywilnym zawarte były w sprawozdaniu z czynności wyjaśniających przeprowadzonych przez Komendę Wojewódzką Policji w S. Sprawozdanie zostało załączone do pozwu w sprawie cywilnej jako „materiał poglądowy”.
4. Sąd wyłączył jawność prowadzonego postępowania.
5. Wobec zarzutów Skarżącego zostało przeprowadzone przez Komendę Wojewódzką Policji w S. postępowanie wyjaśniające. Sprawa przedstawiona przez Skarżącego została zbadana również przez Prokuraturę Apelacyjną w S., która wydała postanowienie (z dnia [...] grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt [...]) o odmowie wszczęcia śledztwa wobec „niedopatrzania się naruszenia przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie danych osobowych”.

Na podstawie poczynionych ustaleń w dniu 5 października 2012 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC-955/12/60474,60535), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku skarżącego.

W dniu [...] października 2012 r. (w terminie ustawowym) do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy. W związku, iż podanie zawierało braki formalne, Skarżący, po uprzednim wezwaniu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w tym zakresie, w dniu [...] grudnia 2012 r., uzupełnił wskazane braki formalne. W treści powyższego wniosku Skarżący wniósł o analizę zawartego w decyzji „faktycznego stanu prawnego”. Ponadto zaskarżonej decyzji Skarżący zarzucił, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych „przeprowadził postępowanie wyjaśniające w toku którego nie do końca zapisał na str. 2 Decyzji dane zgodne ze stanem faktycznym, a także z nieznanymi przyczynami nie wyjaśniono zbadania niektórych spraw wspominając lakonicznie, że takie sprawy tylko były prowadzone”. Uszczegóławiając Skarżący wskazał, iż w decyzji błędnie określono liczbę policjantów wnoszących pozew z dnia [...] sierpnia 2011 r., użyto niewłaściwej terminologii określając, iż jego dane osobowe zostały wykorzystane w postępowaniu cywilnym w formie materiału poglądowego, a nie dowodu. Dodatkowo Skarżący zarzucił, iż zaskarżona decyzja nie zawierała daty wyłączenia jawności postępowania sądowego zainicjowanego pozwem do którego dołączono kwestionowany dokument, oraz w sposób ogólny odnosiła się do kwestii postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Komendę Wojewódzką Policji w S. w związku z przedmiotową sprawą. W związku z powyższymi zarzutami, Skarżący wniósł o „ich uzupełnienie i zbadanie zgodnie ze stanem faktycznym”.

Po ponownym rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż do zadań Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych określonych w art. 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) zwaną dalej ustawą, należy w szczególności: kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych (ust. 1), wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych (ust. 2), zapewnienie wykonania przez zobowiązanych obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w pkt 2, przez stosowanie środków egzekucyjnych przewidzianych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) (ust. 3), prowadzenie rejestru zbiorów danych oraz udzielanie informacji o zarejestrowanych zbiorach (ust. 4), opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń dotyczących ochrony danych osobowych (ust. 5), inicjowanie i podejmowanie przedsięwzięć w zakresie doskonalenia ochrony danych osobowych (ust. 6), uczestniczenie w pracach międzynarodowych organizacji i instytucji zajmujących się problematyką ochrony danych osobowych (ust. 7). W związku z powyższym w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał oceny zgodności procesu przetwarzania danych osobowych Skarżącego z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. Do kompetencji organu nie należy bowiem kontrola i nadzór nad stosowaniem prawa zarówno materialnego i procesowego w sprawach w których właściwymi, na podstawie przepisów obowiązującego prawa, będą inne organy, służby, czy też sądy. Takie stanowisko znajduje uzasadnienie również w licznych orzecznictwie sądowo-administracyjnym. W wyroku z dnia 20 sierpnia 2009 r. wydanym w sprawie o sygn. akt. II SA/Wa 635/09, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, iż „Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, określające kompetencje Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie upoważniają bowiem wskazanego podmiotu do ingerowania w tok postępowania, prowadzonego przez organy wymiaru sprawiedliwości”. Podobnie w wyroku z dnia 30 listopada 2012 r. (sygn. akt II SA/Wa 1137/12 niepr.) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyraźnie podkreślił, że „ocena działalności sądów pozostaje poza kompetencją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych”.

Odnosząc powyższe do zarzutów Skarżącego w zakresie terminu wyłączenia jawności postępowania sądowego wszczętego pozwem z dnia [...] sierpnia 2011 r., podnieść należy, że organ ds. ochrony danych osobowych nie ma upoważnienia do ingerencji w tok postępowania prowadzonego przez sąd powszechny. W tym samym kontekście należy odnieść się do postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Prokuraturę Apelacyjną w S. w sprawie o sygn. akt [...] oraz postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Komendę Wojewódzką Policji w S.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych badał czy w przedmiotowej sprawie doszło do niezgodnego z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 (w przypadku tzw. danych zwykłych) lub w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy (w przypadku tzw. danych szczególnie chronionych). Ponadto administrator danych osobowych, musi uwzględnić obowiązek respektowania zasady celowości przetwarzania danych osobowych, wyrażonej w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy, w myśl którego administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami. Stosownie do art. 26 ust. 2 ustawy przetwarzanie danych w celu innym niż ten, dla którego zostały zebrane, jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą, oraz następuje: 1) w celach badań naukowych, dydaktycznych, historycznych lub statystycznych, 2) z zachowaniem przepisów art. 23 i 25.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko, iż informacje zawarte w zebranych w sprawie materiale dowodowym ujawniły, że dane dotyczące Skarżącego zawarte w przedmiotowym Sprawozdaniu przetwarzane były w związku z postępowaniem przed sądem cywilnym w sprawie przeciwko Skarżącemu o naruszenie dóbr osobistych, czyli w celu niezwiązanym z realizacją zadań Policji. W rozpatrywanej sprawie doszło więc do wykorzystania danych osobowych Skarżącego w celu prywatnym, czyli niewątpliwie innym niż cel, który może legalizować przetwarzanie danych osobowych przez Policję zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy.

Odnosząc powyższe do zarzutów Skarżącego, podkreślić należy, iż niniejsze postępowanie przeprowadzone zostało zgodnie z zasadami określonymi w granicach przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) zwanej dalej Kpa, w tym również zgodnie z zasadą z art. 7 Kpa, w myśl którego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes stron. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, korzystając z instrumentów prawnych wymienionych w art. 14 ustawy o ochronie danych osobowych, odebrał pisemne wyjaśnienia i dowody od stron postępowania (organ do

spraw ochrony danych osobowych rozstrzygając sprawę poddaną jego ocenie opiera się w głównej mierze na pisemnych wyjaśnieniach stron i przesłanych przez nie dowodach), a następnie - po dokonaniu kompleksowej analizy całości zebranego w postępowaniu materiału dowodowego – ocenił przedmiot postępowania w sposób rzetelny.

Z wyjaśnień złożonych w toku niniejszego postępowania przez Komendanta Powiatowego Policji z P., wynika, że pozew zawierający dokument w którym zawarte zostały dane osobowe Skarżącego, został wniesiony przez dwóch funkcjonariuszy i że został dołączony do pozwu jako „materiał poglądowy”. Skarżący natomiast nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających odmienne okoliczności. Kluczowym dla oceny podniesionych przez Skarżącego zarzutów wydaje się być fakt, iż określony przez Skarżącego przedmiot postępowania, dotyczył udostępnienia jego danych przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w celach prywatnych. Zatem wskazać należy, że dla prawidłowości podjętego rozstrzygnięcia nie mają znaczenia powoływane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy argumenty. Informacja o liczbie funkcjonariuszy, pełniących służbę w tej samej komendzie, którzy wykorzystali dane osobowe Skarżącego do celów prywatnych, nie miała bowiem wpływu na rodzaj zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kluczowym dla oceny zarzutów Skarżącego, jest fakt, iż liczba funkcjonariuszy, którzy wnieśli pozew, a także posłuzenie się przez organ w treści zaskarżonej decyzji wyrażeniem „materiał poglądowy” w kontekście załączników dołączonych do pozwu, stanowiących wnioski dowodowe, nie ma znaczenia dla oceny istoty sprawy, czyli ustalenia, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych. Istotnym jest, że funkcjonariusze ww. komendy wykorzystali dane osobowe Skarżącego w celach prywatnych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje zajęte w zaskarżonej decyzji stanowisko, zgodnie z którym poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oraz prawne wskazują, że niewątpliwie doszło do wykorzystania danych osobowych Skarżącego z naruszeniem ww. zasad ustawy, brak jest jednak podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Nakaz taki w przedmiotowej sprawie byłby bowiem niemożliwy do wykonania ze względu na charakter kwestionowanego zachowania, mianowicie jego nieodwracalność.

Mając na uwadze, iż bezsprzecznym jest, że doszło do nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego, organ wystąpił w trybie określonym w art. 19 a ustawy, do Komendanta Powiatowego Policji w P. w celu do zapewnienia przestrzegania przepisów ustawy o ochronie danych osobowych w jednostkach mu podległych. W odpowiedzi na powyższe, Komendant zapewnił, iż podjął konkretne kroki w celu wyeliminowania w przyszłości nieuzasadnionego wykorzystywania danych osobowych przez podległych mu funkcjonariuszy.

Podsumowując, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji administracyjnej z dnia 5 października 2012 r. jest prawidłowe i nie ma podstaw do jej uchylenia.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).